48. / pag 266.

3. Tahhed mõni seandsese kütise saia, et
küül kunage leimusd, või loomaad mõn-
s pia minema, jöss või ta laual kä-
en Kiriku erä — mis kirikärrä talle
annd-Kodu, pani püsse sisse ja lasig
püsse valla. Oller ka uõnta tett, et
Kiriku leib Kodun puu külgi seot ja
serä jöss püssiga lassd. Ütekörra
oli üits lassgemn puu otsa leibä,
aga ollu nagu inimene ehen ja röög
tanu. – Tei kemmigi aga seandse temä
ärä, jöss üitski loom, egu leimd
enamb temä käesd erpääse. Tar
vastumn ollu vana Rõtse Aadu
seande kütt; kas ta aga ka kiriku
leiba ommlassgemn, ei tää, ega
ole kemmigi täärämn. —
(Jatusdari Nahkyle vana Juhan Tõllasso

4. Tahhd mõni tüdruk, et temä ässde
Kuulus ja vettu mehele saab, jöss, ku
ta edimessd Körrda lauale Kirikuse
minnu-Kolisdet Kodun paa vanng

III. pag. 267. 49.

seunmõssgimise vesi visat ässde Körrgese
seinä pääle ja ei pitäne ommaku,
enne Kiriku Kellä löömisd ülesse
Kiriku torni minema ja Kellä, või
Kellä Kabla pääle Kussgma. Tarvaste
Kiriku kellä mees „Kandsi Juhan" Kõnel,
et temä ütekörra siatse loo ärä nän-
nu: Ku ta ülesse torni minnu, tullu
talle tüdruk vesi pääl vassdu ja üle-
veinn ollu Kellä Kabel lige! Tüdruk-
ut ta tunndamn, aga s üttle, kes ta
oli. —

5. Waine Keele — vangi Kõrre, või vai-
nu Kõrre om üits jagu (~~sort~~ selts) ui-
sakseit (usskese), mira suvel mõni-
Körrd aru ja einämaa pääl näta
võib. Neid tunneb rahvass katte
selsi: punatse ja alli; viave üitstai-
sesd kinni; om pikäld maad mõrdä
edäsi (ersesi öye!) ja näeb välla, nagu unre-
lasse tee. Kes niid arsdisse tahab saia